

Bezpečně n@ internetu

průvodce chováním ve světě online

Martin Kožíšek, Václav Písecký

Podvod **Sexting**
Ostuda **Nahé fotky**
Kyberšikana krádež identity
Phishing **Vydírání**
Verbální útoky Webkamera

Bezpečně n@ internetu

průvodce chováním ve světě online

Martin Kožíšek, Václav Písecký

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Martin Kožíšek, Václav Písecký

Bezpečně na internetu

průvodce chováním ve světě online

Vydala Grada Publishing, a. s.

U Průhonu 22, Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

jako svou 6137. publikaci

Odpovědná redaktorka Věra Slavíková

Sazba Jakub Náprstek

Počet stran 176

První vydání, Praha 2016

Vytiskla Tiskárna v Ráji, s. r. o.

© Grada Publishing, a. s., 2016

Cover Design © Jan Škvára, 2016

V knize použité názvy programových produktů, firem apod. mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

ISBN 978-80-247-5595-3 (print)

ISBN 978-80-271-9074-4 (pdf)

Obsah

	Předmluva.....	10
1	Seznamování na internetu	12
	„Zn. Společná cesta životem“	13
	Pravidla pro seznamování s neznámými lidmi.....	17
	Sado, nebo maso?.....	19
2	Sociální sítě	24
	Co je sociální síť.....	24
	Sociální sítě v Česku.....	24
	Mezinárodní sociální sítě.....	26
	Je všechno na síti pravda?.....	27
3	Sociální inženýrství	36
	Mýtus hackerů.....	36
	Náhodné útoky – „rozhození sítí“	37
	Vytipované útoky – „naviják“	39
	Webcam trolling.....	45
	Sociální inženýři, jejich nabídky a výmluvy	50
	Cílené útoky – „lovení“	58
	Rady pro rodiče	59
4	Kyberšikana	62
	Obrana proti kyberšikaně.....	65
	Zlaté pravidlo	71
5	Kybergrooming	72
	Vzbuzení důvěry.....	72
	Skryté nabídky	74
	Emoční závislost.....	75

Nabídky osobního setkání	75
Napadení, obtěžování nebo zneužití dítěte	75
Kdo jsou oběti?.....	77
Kdo jsou útočníci.....	78
Typy profilů zvolených k útoku.....	78
Efekt zrcadlení.....	79
Snaha izolovat oběť.....	80
Kybergroomeri	81

6 Sexting..... 83

Rizika sextingu	83
Definice zákona ve vztahu k dětské pornografii	84
Provozují děti sexting?.....	85
Jak dochází k sextingu	87
Co je Snapchat	87
Vydírání.....	88
Zahájení sextingové komunikace.....	90
Jde provozovat sexting bezpečně?.....	91
Jak řešit únik materiálů s citlivým obsahem	94

7 Stalking, nebezpečné pronásledování..... 96

Projevy stalkingu.....	97
Možnosti obrany proti stalkerům	99
Jak reagovat na nevyžádané telefony a zprávy?.....	100

8 Ověření identity 102 |

Odhalování zločinu.....	102
Jak poznat falešnou identitu	102
Vizuální ověření.....	106

9 Podvody..... 111

Co je to podvod?	111
Podvodné e-shopy	111
Falešné inzeráty.....	113
Největší bazary a aukční servery.....	114

	Desatero bezpečného nakupování na internetu	119
	Rychlý výdělek.....	121
10	Phishing	123
	Chtěla tě policie.....	123
	Falešné programy.....	125
	Vishing.....	126
	Zpráva z banky.....	126
	Exekuce.....	127
11	Policie	131
	Protiprávní jednání.....	131
	Trestný čin	132
	Trestní oznámení.....	132
	Policie České republiky a kyberzločiny.....	135
	Oznamovací povinnost.....	135
	Příběhy... nebo spíše perličky.....	136
12	Obsah na internetu	139
13	Preventivní projekty	144
	Seznam se bezpečně!	144
	E-Bezpečí (Univerzita Palackého v Olomouci)	146
	Bezpečný internet	148
	Linka bezpečí	149
	Dětské krizové centrum	150
	Bílý kruh bezpečí	151
14	Zákony vztahující se ke knize	153
15	Jak vytvořit screenshot	169
	Návod pro vytvoření snímku obrazovky v různých systémech.....	169
	Programy umožňující vytváření screenshotů.....	171

Martin Kožíšek

Ve společnosti Seznam.cz pracuje od roku 2006. Jako produktový manažer měl na starosti sociální sítě Lidé.cz, Spolužáci.cz a Hry.cz. Právě na sociálních sítích pozoroval vznikající rizika ohrožující jejich uživatele. Začal se proto zajímat o komunikaci lidí na internetu a možná nebezpečí, která jim hrozí. V roce 2008 stál u vzniku projektu Seznam se bezpečně!, který je určen dětem ve věku 13–16 let a zaměřuje se na rizika sociálních sítí, seznamování či dětskou prostituci. Od roku 2012 působí na pozici manažera pro internetovou bezpečnost, kde má na starosti koordinaci a řízení projektů v oblasti bezpečnosti napříč všemi službami společnosti a vzdělávání uživatelů.

Když jsem před deseti lety přijal nabídku, že bych se staral o největší českou sociální síť, netušil jsem, co mě čeká. Zpráva, že povedu tuto službu, se mezi uživateli rychle rozšířila a za první týden jsem měl dvanáct tisíc přátel. Za jeden den jsem dostával pár set e-mailů a každý se chtěl se mnou potkat. Když jsem skončil, počet „přátel“ se smrskl na nulu a nabídku na setkání už jsem nedostal žádnou.

Za tu dobu jsem se potkal s různými lidmi a sám jsem se stal terčem mnoha útoků. Jednoho dne mi na stole zazvonil telefon a já čekal, že to zase bude stížnost kvůli tomu, že někdo někomu „nelajkuje“ fotku. Na druhé straně ale byla mladá dívka, která plakala do telefonu. Vyprávěla mi, že se rozešla s přítelem, pro kterého kdysi nafotila nahé fotky. Ten jí teď těmi fotkami vydírá a dívka chce, abych šel do jeho e-mailu a ty fotky smazal. To jsem udělat nemohl, dívka zavzlykala, řekla, že se zabije a rychle položila telefon. Za pár dní jsem dostal zprávu, že je dívka mrtvá.

Rozhodl jsem se proto, že o tom, co se děje na internetu, natočíme krátký dokument, který pošlu všem lidem na této síti. Za dva týdny měl tento dokument přes milion zhlédnutí a já z obdržených e-mailů s hrůzou zjistil, kolik lidí trápí něco podobného. Tak se zrodil projekt *Seznam se bezpečně!*, který už má za sebou tři díly, desítky spotů, návštěv škol nebo divadelní inscenaci.

Lidem, kteří na internetu podvádějí, manipulují či zneužívají, jsem vyhlásil nulovou toleranci a snažím se, aby se o tématech, kterými jsou šikana, vydírání, stalking, podvody a dalších mluvilo. Budu rád, pokud se najde třeba jen jeden jediný člověk, kterému tato kniha dokáže pomoci. Není lepšího pocitu, než když můžete něco změnit k lepšímu a uděláte to.

Václav Písecký

Je absolventem Pedagogické fakulty Univerzity Palackého. V roce 1999 nastoupil na Úřad vyšetřování hl. m. Prahy a od roku 2008 je vedoucím oddělení informační kriminality SKPV Krajského ředitelství hl. m. Prahy. Jako odborný poradce se podílel na všech preventivních filmech „Seznam se bezpečně!“. Je pravidelným přednášejícím celorepublikových seminářů Dítě v krizi a Fóra výchovy ke zdraví (akreditace MŠMT ČR). Mimo jiné je také spoluautorem odborné publikace „Sexuální výchova – vybraná témata“. Podílí se aktivně na mnoha preventivních programech zaměřených na internetovou bezpečnost a již několik let patří k uznávaným odborníkům v této oblasti.

Někdy na začátku tohoto tisíciletí jsem měl to štěstí, že jsem byl přímo u zrodu speciálního policejního oddělení pro boj s kriminalitou na internetu. Toto oddělení, které mám dnes tu čest vést, vzniklo díky doslova vizionářskému přístupu tehdejšího vedení pražské policie. Bylo to období plné objevů a omylů a zpětně na něj velmi rád vzpomínám, i když tehdy jsem nebyl určitě jediný, kdo měl často chuť to prostě zabalit a jít se věnovat vyšetřování běžné kriminality. Už tehdy jsme ale poznali, že nedílnou součástí naší práce bude cílená prevence a spolupráce s poskytovateli internetových služeb.

V té době byla většina provozovatelů internetových serverů a portálů zaslepena kouzlem návštěvnosti a neměli sebemenší zájem o chování svých návštěvníků, resp. o nějaké jejich poučování a preventivní působení. Postupem doby, s neustále stoupajícím počtem trestných činů na jejich službách, začali pocítovat sami tlak od svých uživatelů na nějaké zabezpečení vlastních služeb. Uživatelé sami chtěli, stejně jako v reálném světě, aby i v tom virtuálním měli účinnou možnost obrátit se na někoho se svým problémem a aby křivdy, které se jim staly, byly objasněny a řádně potrestány. Prostě začali se domáhat ochrany svých práv i v prostředí internetových služeb.

Tehdy mnozí provozovatelé pochopili, že policie není jejich nepřítel, ale naopak partner, který má již zkušenosti, znalosti a hlavně zákonné možnosti a oprávnění mnohé problémy jejich klientů úspěšně řešit. Začali tedy v oblasti prevence velmi úzce spolupracovat právě s naším oddělením.

V té době se u neznámějšího a už tehdy největšího českého provozovatele internetových služeb rozjžděl projekt *Seznam se bezpečně!*, ke kterému jsem byl přizván, abych se aktivně podílel na jeho obsahu. Tento projekt je jednoznačně to nejlepší, co se v této oblasti u nás podařilo.

Mou snahou není agresory na internetu pouze trestat, ale nedat jim vůbec možnost, aby mohli své snahy rozvinout. Účinně pomáhat všem uživatelům, aby podvodníkům neskočili na jejich triky, varovat děti, aby se nestaly obětmi vydírání a sexuálního nátlaku apod.

I v rámci každodenní práce můžu konstatovat, že výsledky naší preventivní činnosti jsou jednoznačně viditelné. Jsem neskutečně pyšný na to, že jsem toho součástí.

Předmluva

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou kniha, která reaguje na aktuální trend současné doby, jímž je užívání internetu a elektronických médií našimi dětmi. Internet patří již několik let k běžné součásti života většiny z nás a právě děti jsou v tomto prostředí z hlediska rizik nejohroženější skupinou.

Většina rodičů možná namítne, že knihy tohoto typu jsou pouze pro odborníky, případně dospělé, kteří ovládají práci s počítačem. Opak je však pravdou. Autoři knihu zpracovali takovou formou, jež bude srozumitelná i pro rodiče, kteří dosud počítač a internet nepoužívají. Jedná se o první publikaci na našem trhu, kdy autoři opravdu vycházejí ze své vlastní praxe. Příklady, na kterých problematiku názorně demonstrují, sami ve svém profesním životě řešili. Mají přímé znalosti specifik českého prostředí internetových služeb a ve své činnosti se tak neodkazují pouze na případy ze zahraničí, které jsou často značně nadsazené a záměrně zkreslené. V knize jsou popsány jednotlivé fenomény a patologická jednání, které mohou ohrozit bezpečnost našich dětí, zároveň se zde dozvíme i o závadovém chování, případně o činech jinak trestných samotných dětí v prostředí sítě internet. Najdeme zde ale i mnoho rad a podnětů k vlastnímu bezpečnému chování v digitálním světě.

Mnoho rodičů se domnívá, že jejich děti se tato rizika netýkají. Třeba i proto, že jim zajišťují dostatek jiných aktivit a mají nad časem svých dětí absolutní kontrolu. Z 15 leté praxe v mém oboru však vězte, že i ten nejpečlivější rodič není schopen kontrolu nad užíváním internetu svého dítěte plně zajistit. Není to jen otázka domácích zařízení a kontroly jejich užívání, musíme si uvědomit, že děti mají běžně přístup k internetu ve většině škol, případně u spolužáků a kamarádů, a také v rámci různých volnočasových organizací, kam mohou přijít a bezplatně užívat služby internetu.

Účelem této publikace však není odradit od užívání internetu. Musíme si uvědomit, že internet není hrozba, ale úžasný zdroj informací, zábavy a určitý druh odreagování, který denně využíváme a využívat budeme. A pokud ne my, tak jistě naše děti. V tomto ohledu jsou rodičovské restrikce zbytečné, dítě je od přírody zvědavé, hravé, rádo napodobuje a snadněji podléhá módním trendům, novinkám a reklamě. Takže pokud dítěti přístup k internetu zakážete, zajistíte pouze to, že dítě si možnost přístupu k internetu nalezne jinde a vy už nebudete mít nad jeho pohybem v tomto prostředí absolutně žádnou kontrolu.

Pojem kontrola užívám záměrně proto, že jako rodiče máme zákonnou povinnost dohlížet na jednání svých dětí, řádně je vychovávat a chránit. Kontrola jejich chování mimo domov, jako je prospěch a chování ve škole, při sportu a mezi kamarády, je pro většinu z nás běžná. Uvědomujeme si však, že pohyb v prostředí internetu je z hlediska bezpečnosti dítěte stejný jako volný pohyb mimo domov?

Každé dítě, které se pohybuje v tomto prostředí, by mělo ovládat bezpečnostní pravidla stejně, jako když jde samo po ulici. Dětem běžně říkáme, aby se na ulici nebavily s nikým cizím, aby nikomu, koho neznají, nesdělovaly své jméno a bydliště. Děti odmalička učíme intimitě. Dáváme jim však stejné rady i při pohybu a komunikaci na internetu?

Dítě kvůli své sociální a psychické nezralosti velmi obtížně rozlišuje dobré a zlé, je důvěřivé, nechá se snadno zmanipulovat a obelstít. Tohoto faktu velmi často zneužívají právě dospělí agresori. V poslední době však bohužel stoupá i počet nezletilých agresorů pohybujících se na internetu. Právní subjektivita internetu jim usnadňuje volný pohyb a možnost kontaktování dětí pod různými záminkami a pod různými falešnými identitami.

Internet nezná hranice ani časové omezení. Naše děti tak může kontaktovat potenciální pachatel z jakéhokoliv místa a v jakémkoliv čase. Pokud má tedy dítě připojení k internetu, nemůžeme se spoléhat ani na to, že u domácího počítače je v bezpečí.

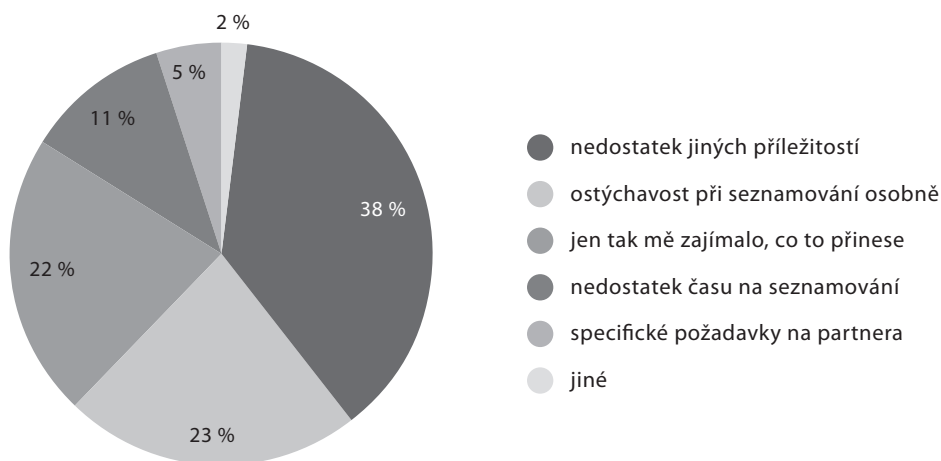
Přečtením této knihy získáte kvalitní náhled na rizika spojená s užíváním internetu. Budete pak jistě schopni učinit taková opatření, která vaše děti maximálně ochrání a pomohou jim zorientovat se v tomto prostředí. Z hlediska prevence je však důležitá i zdravá komunikace s dítětem. Projevujme opravdový zájem o naše děti, ptejme se jich na jejich pocity, zájmy, radosti i starosti. Mějme přehled o jejich kamarádech a přátelích, a to nejen na internetu. Pouze tehdy, pokud nám dítě důvěřuje, máme možnost mu pomoci a případně zabránit nebezpečným situacím, se kterými se může v životě setkat.

Mgr. Helena Kratochvílová, DiS.

Seznamování na internetu

Mnozí lidé tvrdí, že se seznamují na internetu hlavně z důvodu nedostatku času. Pravdou je ale také to, že nám seznamovací servery nabízejí možnost vytipování ideálního protějšku na základě vyplněných informací. Lehce si můžeme vybrat, zda chceme jen blondáčky ve věku 20–30 let, nekuřáky, ideálně z okolí Prahy 5 a s brýlemi. Do toho přimícháme ještě zájmy, povahu, sport, zvířátka a ideální partner je na světě. Nemusíme tak plýtvat energií a scházet se s desítkami lidí, než objevíme ideál. Ne všechny informace, které se o sobě lidé na internetu zadávají, jsou pravdivé. Před plánovanou schůzkou je dobré si pár věcí ověřit a vyhnout se tak situacím, které mohou být pro obě strany nepříjemné.

Ti, kdo si hledali partnera přes internet, nejčastěji argumentují **nedostatkem jiných příležitostí k seznámení, ostýchavostí nebo jen chtěli zkusit, co to přinese**. Ostýchavost je častěji uváděna jako hlavní důvod online seznamování u mladých lidí, nedostatek jiných příležitostí u starších.

 Seznamování přes internet a Lidé.cz, Seznam.cz (2013)

„Zn. Společná cesta životem“

Není tomu tak dávno, kdy se lidé seznamovali prostřednictvím tištěného inzerátu v novinách, který byl charakteristický „značkou“. Tou byla obvykle nějaká klíčová slova, podle kterých se identifikoval inzerent a zájemce. Vydavatel inzerátu pak na základě těchto značek odeslal balík dopisů inzerentovi a bylo jen na něm, zda si z nich vybere protějšek a navrhne setkání. To probíhalo na předem dohodnutém místě a v jasně stanovenou hodinu. Pokud nebyla součástí dopisu fotografie, jednalo se o zajímavý adrenalinový zážitek, protože jste do poslední chvíle nevěděli, kdo dorazí. Poznávacím znamením byly často noviny nebo květina. Dnes můžete jít na rande již s jasnou představou o tom, kdo vás bude čekat. Pokud byste zabloudili nebo měli zpoždění, stačí poslat SMS nebo zprávu na sociální síť. I když se může zdát seznámení na internetu pohodlné, často skrývá řadu rizik.

” Vztah na dálku

Pan Karel pracoval v zemědělství, což obnášelo vstávat v pět ráno, postarat se o zvířectvo a tvrdou práci na poli. Moc volného času pro sebe neměl, když nějaký našel, zašel s kamarády na pivo. Ti mu také poradili, že by si měl najít nějakou holku. Prý že od rána do večera dře a vydělané peníze jsou mu k ničemu, když si je neužije. Pan Karel dal na rady svých kamarádů a skutečně se zaregistroval na seznamce. Netrvalo dlouho a na jeho inzerát se ozvalo několik žen. Nejvíce ho oslovila dívka, která byla sice z druhého konce republiky, ale už od začátku mu psala, že jeho práci chápe a že se jí dokonce líbí, když je chlap tak trošku spálený od sluníčka. O sobě tvrdila, že je zdravotní sestra, svobodná a bydlí v garsonce. Moc peněz nazbyt neměla, proto hledala muže, který by jí byl oporou v životě. Věkově sice byla o patnáct let mladší, ale psala, že jí to takto vyhovuje a na mužích oceňuje jejich zkušenost. Karel moc času na psaní neměl, ale dohodli se, že na něj bude vždy čekat večer okolo sedmé, kdy se vrací z práce. Kolikrát se ani nestačil umýt a najíst a už si psali. Ze začátku to bylo jen takové otukávání a plány, jak se v budoucnu setkají.

Jednoho dne se slečna (budeme jí říkat Katka) nepřipojila. Karel propadal panice, měl strach, že se něco stalo, ale nakonec usoudil, že to třeba bude jen poruchou internetu a zkusí to druhý den. Ani druhý den Katka nepřišla, a to už začal mít strach, že si našla někoho jiného. Bylo mu to líto, myslel, že konečně našel tu pravou. Pak mu přišla od Katky zpráva, že se moc omlouvá, ale že mu neřekla všechno. O počítač prý přišla v exekuci, protože kdysi nezaplatila pokutu, a tak jí ho sebrali. Ve zprávách Karlovi psala, že jí to mrzí, ale už mu nemůže psát, jediné od kamarádky. To Karel nechtěl dopustit a navrhl jí, že by jí nějaké peníze půjčil. Katka sice chvíli odmítala, ale nakonec souhlasila a dala mu číslo účtu. Ne svoje, protože tam by hned vlezli exekutoři. Za dvacet tisíc se dá koupit solidní počítač a večer si zase můžeme psát. Pro Karla to byla jasná volba, nelitoval, stejně měl Katku rád a jednou by si ji vzal.

Stejně tak jako počítač jí brzy koupil i mobil, aby si mohli volat a měsíčně jí dobíjel kredit za dva tisíce. Sice spolu tolik neprovolali, ale Katka tvrdila, že má maminku v Německu a volání je drahé. Jednoho dne přišla zpráva, že přišla o práci a nemá peníze na placení nájmu. Musí se prý do měsíce vystěhovat a hledala podnájem. Karel jí sice nabídl bydlení u něj, ale z různých důvodů to z její strany nešlo. Dokonce jí nabídl, že jí přechodně bude platit nájem, aby nemusela jít na ulici.

Když si po večerech volali, Karel zaznamenal, že je nějaká smutná. Snažil se z ní dostat, co se jí stalo, a zpráva, kterou dostal, ho šokovala. Rakovina v pozdním stadiu, nedá se prý skoro nic dělat. Snad jen operace v Německu, která ale stojí tolik peněz, že si ji nemůže dovolit. Osm set tisíc za to prý nestojí. Karlovi stálo... Pak následovalo několik večerních telefonátů, kde druhá strana šeptala, nejspíš vysílením. Za pár dní volala Karlovi cizí paní, že pro něj má smutnou zprávu, Katka zemřela. Po čase se s touto zprávou Karel smířil, i když ho to stálo přes milion. Měl dobrý pocit, že někomu pomohl.

Jaký byl jeho údiv, když ve zprávách ukazovali stejnou slečnu, která přes internet podvedla dvacítku mužů a vytahala z nich spousty peněz...

RADA

Nevěřte každé informaci, kterou na internetu získáte.

ZAJÍMAVOST

Přes internet se nehledají jen partneři, ale velmi často také přátelé, třeba jen pro povídání online. Tito přátelé se mohou stát důležitou součástí života člověka. Úspěšnost jejich hledání je přitom vysoká – **82 % z těch, kdo si přejí najít na internetu přátele, si toto přání splní.**

Vážený vztah hledalo na internetu 69 % z těch, kdo se přes internet seznamovali. Jejich hledání je také úspěšné: **41 % lidí našlo partnera, kterého hledalo.**

Internet je také místo pro hledání **čistě sexuálních partnerů.** Pokusilo se o to 19 % těch, kdo se na internetu seznamovali a **57 % těchto hledání bylo úspěšných.**

Zdroj: Seznamování přes internet a Lidé.cz, Seznam.cz (2013)

” Rande naslepo

Když jsem na seznamce dostala nabídku na povídání, byla jsem docela šťastná, moc lidí mi tam nepsalo. Vadilo jim, že tam nemám fotku a víc informací. Já jsem tam ale žádné nechtěla dávat, protože jsem měla strach, že by je mohl někdo zneužít. V televizi říkali, že vám můžou ukradnout i identitu a sebrat i nějaké peníze, to mi za to teda nestálo.

Luboš, jak se mi představil, byl docela na úrovni. Sympaťák od pohledu... teda neviděla jsem ho, jen jsem tak usuzovala podle toho, jak psal. Byl inženýr a často jezdil na služební cesty do Iráku. Mnohokrát jsem se ho ptala, jestli se tam nebojí, ale působil dost suveréně a tvrděcky, tak

jsem získala dojem, že bude nejspíš udělaný a ubránil by se. Taky psal, že je svobodný mládenec, ne snad proto, že by neměl u dívek šanci, ale kvůli náročné práci to tak nějak nestihl. Teď, když mu je čtyřicet, se chce usadit. Upřímně, já jsem jednou rozvedená a mám doma jen kočku, takže bych taky nějakého chlapa chtěla. Bohužel u nás na vesnici není zase takový výběr a čekat se vyplatí, říkala maminka.

Nastal den D, kdy jsme se měli sejít. Bylo to sice dvanáct kilometrů do nejbližšího města, ale chtěla jsem se s ním potkat na místě mimo domov, nerada bych, aby vznikly drby. Autobus jsem si naplánovala tak, abych měla ještě čas na kávu, a pak jsem zamířila na místo setkání. Tím byla jedna restaurace, kterou jsem dobře znala. Záměrně jsem zvolila místo v rohu. Jistota je jistota, co kdyby tady byl někdo známý. Smluvený čas jsme měli na druhou odpoledne a já čekala s kávou a nervózně jsem ho vyhlížela. Podle popisu měl mít černý, havraní vlas, být vysoký a podle mého názoru i opálený. Jak se čas setkání blížil, chtěla jsem odejít, nervozita byla veliká, ale nakonec jsem zůstala. Minutu po druhé se ze stínu vynořila malá postava a sedla si naproti mně.

„Zdravíčko, já jsem Luboš.“

Nastalo hrobové ticho.

„Jsem tu správně na inzerát?“

Správně sice byl, ale naproti seděl někdo jiný. Místo černovlasého atleta seděl proti mně muž po padesátce, se šedivými, mastnými vlasy, s rukou, na které měl vytetovanou kotvu. Nejspíš vzpomínka na věznici, problesklo mi hlavou. Zuby stěží dva a nepříjemně páchl lacinou kolínskou. Nemohla jsem ze sebe dostat slova, ale snažila jsem se naši konverzaci udržet ze slušnosti alespoň po dobu jedné kávy.

„Nejspíš ano,“ odvětila jsem nesměle.

„Víte, já na to seznamování moc nejsem. Od rána makám na pásu a večer se mi už nikam nechce,“ snažil se rozvinout konverzaci.

„Aha, já myslela, že jste strojní inženýr a jezdíte do Iráku,“ trochu jsem si rýpla.

„Počkejte, vy jstééé...“ pátral v paměti.

„Marie,“ snažila jsem se mu napovědět.

„Jóó, už víím, ta s tou kočkou,“ zašklebil se a ukázal mi oba zuby.

To byla poslední kapka, rychle jsem vstala od stolu.

„Kam jdeš, paninko, zůstaneš pěkně tady!“ změnil najednou tón.

„Nejsem žádná vocas, abys se mnou takhle jednala.“

To už jsem byla docela v šoku a chtěla jsem volat o pomoc, ale nikde nikdo. Vybrané místo bylo opravdu diskrétní, nikdo nás nechtěl rušit.

„Víš co? Víš, proč tu oba jsme! Mám venku auto, za pět minut jsme doma a takhle dobře ti to ještě žádná neudělal.“

Ani nevím, kde jsem sebrala tolik síly, ale prudce jsem vstala od stolu, odhodila jeho vyschlé tělo a drala jsem se k východu. Číšník ani nestačil vyslovit poznámku o placení a já se už potácěla ven. Za sebou jsem jen cítila tu jeho kolínskou a řev o tom, že jsem stará kurva.

Jedno vám řeknu, na seznamku už nikdy nepůjdu a na tom internetu by si měli udělat pořádek, když tam chodí tihle lidi.

Tento příběh sice může působit přitažený za vlasy, ale věřte, že je jedním z nejčastějších, které do poradny dostáváme. Ne vždy ale končí násilnou scénou. Lidé se na internetu popisují tak, aby vypadali lépe. Nedáte si přece na internet fotku, se kterou nejste spokojeni nebo na ní nevypadáte o nějaké to kilo hubenější. K tomu, aby schůzka s neznámým člověkem dopadla dobře, stačí dodržet pár rad.

ZAJÍMAVOST

Při seznamování na internetu jsou ve všech ohledech nejúspěšnější **lidé ve středním věku se středoškolským vzděláním s maturitou**.

Pouze v případě **uzavírání manželství** s partnerem přes internet jsou **úspěšnější vysokoškoláci**. **22 % mužů uvedlo, že si přes internet našli sexuální partnerku**. Oproti nim jen 14 % žen si našlo sexuálního partnera.

Zdroj: Seznamování přes Internet a Lidé.cz, Seznam.cz (2013)

ZAJÍMAVOST

Až třetina informací, které uvádějí lidé na seznamovacích profilech, není pravdivá.

Zdroj: Seznam.cz, 2012

” Andrea

Rozvedená třicetiletá Andrea z pohraničí se rozhodla, že si po letech samoty najde partnera. Pracovala sice v nočním baru jako servírka a příležitostí měla dost, ale žádný z návštěvníků nebyl jejím typem. Oplzlé narážky alkoholem posilněných návštěvníků baru nebylo to, co přesně hledala.

Na internetu si proto podala inzerát na seznámení. Na ten reagovala celá řada mužů ze širokého okolí, ale Andreu zaujal jen jeden. „Mladý sympaták, na nic si nehrál. V pohodě týpek...“ popisovala Andrea začátek seznámení.

„Psali jsme si na internetu, měli jsme společné zájmy a navíc vypadal dobře, tak jsem se rozhodla, že se s ním sejdu,“ rozhodla se po několika týdnech psaní a oťukávání. Jako místo setkání zvolila čerpací stanici, která byla kousek za městem a měla ji kousek od práce.

„Skončila jsem v práci a vyrazila na místo, už z dálky jsem viděla jeho auto. Tak jsem do něj bez váhání nastoupila.“

Po dovření dveří si uvědomila, že v autě sedí někdo jiný. Muž neodpovídal zasláným fotografiím a také nebyl tak romantický a v pohodě, jak si myslela. Než se vzpamatovala, ocitli se v autě uprostřed pustiny. Muž ji vulgárně napadal a snažil se jí sahat do klína. Pak už si pamatuje jen ránu loktem do obličeje.

„Po několika hodinách jsem se probrala, ležela jsem na louce, měla jsem potrhání věci, krvácela jsem, a tak mi došlo, že jsem byla nejspíš znásilněna,“ popisuje první chvíle po napadení. „Byla to ohromná bolest, nemohla jsem se ani postavit, a tak jsem se plazila pro pomoc.“ Tu skutečně

našla po několika minutách. Následky brutálního napadení byly takové, že získala částečný invalidní důchod a trvalo opravdu dlouho, než se odvážila jít zpátky mezi lidi. Po hospitalizaci v nemocnici a výpovědi na policii se rozhodla se svým příběhem svěřit.

Svůj příběh uvedla do dokumentu, který měl ostatní varovat před podobnými schůzkami.

Po jeho odvysílání ale dostala překvapivě mnoho reakcí od anonymů.

„Nejdřív si užiješ a teď si ještě na podpoře!“

„Líbilo by se mi mít takovou děvku jako jsi ty!“

„Měl tě domlátit úplně, ty zrůdo!“

Andrea se s reakcemi vypořádávala velice těžce. Pachatel do té doby nebyl dopaden, a tak nevěděla, zda se za výhrůžkami neskrývá právě tento útočník. Veliké překvapení ale zažila za pár měsíců, když v televizních novinách náhodou zahlédla reportáž o odsouzeném násilníkovi, který měl brutálně znásilnit několik dívek a jednu i usmrtit. V záběrech od soudu ho poznala.

Pravidla pro seznamování s neznámými lidmi

Nescházejte se okamžitě. Není rozumné scházet se s neznámým člověkem okamžitě. Pokud je vaším cílem dlouhodobý vztah, partner určitě pochopí, že si s ním budete zatím jen chvilku povídat. Nepodléhejte nátlaku ani pocitu, že to může být promarněná příležitost. Jsou ovšem situace, kde není účelem schůzky výhled na vztah, například předání koupeného zboží z internetu. Pro tyto situace se držte pravidel uvedených níže.

Schůzku si domluvte přes den. V šeru nebo ve tmě vypadáme jinak a mnozí lidé toho pro seznámení využívají. Pokud můžete, naplánujte si schůzku přes den, tak, abyste si mohli daného člověka co nejlépe prohlédnout.

Veřejné místo. Schůzku si určitě naplánujte na místě, kde je co nejvíce lidí. Ideálním prostorem jsou náměstí nebo obchodní centra. I když to nezní moc romanticky, v obchodních centrech je kromě velkého počtu lidí i ostraha a bývají vybavena kamerami.

Uzavřené prostory. Největší chybou při seznamování je setkávání se na místech, ze kterých se nedá lehce odejít. Pozvánku do bytu protějšku na prvních schůzkách odmítněte. Stejně tak se vyvarujte nastupování do aut.

Rande ve třech. Není to sice úplná romantika, ale nebojte se na první schůzku vzít s sebou kamaráda/ku. Jednak se budete cítit bezpečněji, a také pohled z jiné strany se někdy hodí. Pojměte tuto schůzku jako nezávazné posezení u kávy nebo jděte do kina.

Dejte někomu vědět. Než vyrazíte na schůzku, dejte o tom někomu vědět, popřípadě zanechte nějaký jiný vzkaz, na kterém uvedete co nejvíce podrobností.

Detektiv. Na škodu není ani prohledání sociálních sítí, jako je Facebook nebo jiných, které uvádějí dost informací. Můžete tak zjistit, že místo uváděného věku je realita jiná, objevíte více fotografií nebo další informace.

Ptejte se na podrobnosti. Při povídání na internetu se nenápadně a opakovaně ptejte na detaily. Například barvu auta, spolupracovníky, přátele. Časem se podvodník do drobných lží zamotá a pravda vypluje na povrch.

Více fotek. Nespokojte se jen s jednou fotografií. V době digitální revoluce má možnost vytvořit fotografii každý. Na fotce z dovolené může každý vypadat skvěle, obzvláště když je pár let stará.

Ověření přes Skype. Nejúčinnější metodou, jak si neznámého prověřit, je přes videohovor. Nezapomeňte, že musí správně fungovat zvuk i obraz. Interaktivní rozhovor vám mnohé napoví.

Osobní údaje. Člověku, kterého znáte jen chvilku, nedávejte žádné osobní údaje. Není nutné, aby znal vaše plné jméno, adresu bydliště nebo snad číslo kreditní karty. Pokud si nejste jisti, neuvádějte ani telefonní číslo. Pro komunikaci využijte takové programy, kde se dá dotyčný lehce zablokovat.

Čistá hlava. Nejvíce se lidé chtějí sblížovat tehdy, jsou-li posilněni alkoholem. Ten může váš úsudek zkreslit a způsobit dost rozpaků při vystřízlivění.

Alarm. Pokud je vám schůzka nepříjemná, vždycky můžete odejít. Není podmínkou na schůzce trpět a být na ní jen ze slušnosti. Pokud vás bude neznámý zdržovat nebo nutit do věcí, které nechcete, nebojte se udělat co největší hluk a vydejte se k ostatním lidem v blízkosti.

ZAJÍMAVOST

Děti a komunikace s neznámými lidmi. Univerzita Palackého a společnost Seznam.cz v rámci výzkumu rizikového chování dětí na internetu mezi 28 000 respondenty zjistily, že:

40,22 % dětí by bylo ochotno jít na schůzku s člověkem z internetu, pokud by je o to požádal, a o schůzce by řekli hlavně kamarádům, rodičům a jen ve 3 % učitelům. Přes 58 % dětí ale považuje toto jednání za riskantní a nebezpečné.

 Děti a komunikace s neznámými lidmi

Sado, nebo maso?

Seznamky jsou místem, kde je možné najít si partnera i se speciálními zálibami nebo vlastnostmi. Velice oblíbené jsou sexuální služby pro submisivní nebo naopak dominantní typy návštěvníků. Podobných seznamek je celá řada a mnohdy jsou virtuální aktivity doprovázeny i reálným setkáním. V komunitě BDSM panují obvykle přísná pravidla. Existuje celá řada BDSM fantazií, ale je velice těžké spojit naše představy s realitou. Může nás sice vzrušovat představa, že jsme několik hodin zavěšeni hlavou dolů, spoutáni a s roubíkem, ale realita nás obvykle vyvede z představ.

Před samotným hledáním partnera nebo vyzkoušením různých praktik doporučujeme držet se několika zásad:

Ukočírujte svoje fantazie. Realita je obvykle jiná než vysněný zážitek.

Mluvte s protějškem. Aby byl zážitek intenzivnější a pro oba příjemnější, mluvte spolu. Nebojte se protějšku sdělit svoje potřeby.

Domluvte si STOP. Před samotným aktem si domluvte slovíčko, které bude znamenat, že je vám něco nepříjemné, a partner by měl přestat. Pokud to z určitých důvodů není možné, domluvte se na nějakém jiném signálu, který vaše hrátky ukončí.

Nepřečenujte svoje hranice. Pokud nemáte vyzkoušenu nějakou praktiku, nezačínejte žádným extrémem.

Čistá hlava. Nikdy nepraktikujte BDSM aktivity v podnapilém stavu nebo pod vlivem jiných návykových látek. Podobný stav obvykle způsobuje snížený práh bolesti a po vystřízlivění zjistíte, že to vlastně nebyl tak dobrý nápad.

Soustředte se. Hranice, kdy můžete partnerovi ublížit, je tenká. Buďte opatrní hlavně při používání různých předmětů.

Záchrana. Mějte po ruce vždy něco, čím můžete partnera osvobodit.

Používejte kvalitní náčiní. Zkontrolujte, zda je všechno náčiní před samotným aktem v pořádku.

” Subík na drátě

Mladý muž se submisivními sklony zareagoval na inzerát mladé dívky z okolí Olomouce. Dívka hledala finančního otroka, který by zároveň plnil její sexuální přání. Muž souhlasil s podmínkami inzerátu, pak následovala komunikace prostřednictvím Skype hovorů. V nich plnil různá přání dívky, která své úkoly doprovázela nevybíravým slovníkem a ponižováním.

To se ale mladému muži líbilo, neboť souhlasil s drobnými finančními odměnami až do výše pěti set korun. K předání žádné částky nakonec nedošlo, protože žena se snažila využít snadné ovladatelnosti muže k tomu, aby získala větší finanční prospěch. Nejprve požadovala zaslat na svůj bankovní účet šest tisíc, pak deset tisíc a nakonec dvanáct tisíc korun.

Mladá žena se podle něj snažila muži také radit, jak k penězům přijít. Například tak, že si zřídí kontokorent v bance. K tomu, aby získala peníze, muže vydírala. Hrozila mu, že zveřejní na stránkách Youtube nebo pošle svým přátelům na Facebooku nahrávku videa pořízenou prostřednictvím web kamery. Na videu byla zaznamenaná jeho masturbace a další praktiky.

Muž se pod nátlakem psychicky zhroutil. Na internetu však vyhledal pomoc prostřednictvím poradny a věc oznámil. Vyšetřováním se zjistilo, že se za anonymní identitou „z Olomouce“ nachází čerstvá maturantka z Jeseníku. Ta se po odhalení taktéž zhroutila a bylo proti ní vzneseno obvinění z trestného činu vydírání.

RADA

Při provozování audiovizuálních služeb mějte na paměti, že si vás druhá strana může nahrávat a tuto nahrávku dál šířit. Nikdy proto neprovozujte takový typ hovorů, který by mohl být použit proti vám.

” Slečna Soňa

Jezdím docela často na služební cesty. Po večerech je docela nuda, a tak si čas od času v daném městě najdu někoho na skleničku nebo na malé povyražení. Na internetu jsem si našel srovnávač amatérek a podle recenzí jsem si vybral slečnu Soňu. V inzerátu nabízela příjemné intimní masáže s benefitem, čistotu, vlastní dopravu a hlavně přijatelné ceny. Dorazila opravdu v jedenáct večer do hotelu. Přesná jak hodinky.

Chtěl jsem ji pozvat na víno, ale zdvořile odmítla. Byla tu autem a zítra ráno měla důležitý zápočet. Vše proběhlo podle dohody, byl jsem nadmíru spokojen. Vymýšleli jsme různé polohy a byla to docela sranda. Na můj dotaz, zda je možné schůzky opakovat, až budu zase v okolí, mi řekla, že možná jo. Mám se na co těšit. S dobrým pocitem jsem ji doprovodil před hotel.

Byl jsem docela šokován, když mi lékař oznámil, že jsem HIV pozitivní. Vůbec nevím, jak to mám říct manželce. Snažil jsem se slečnu na seznamce dohledat, ale profil byl již smazán.

RADA

I po smazání profilů a dalších údajů z internetu zanechává za sebou každý uživatel digitální stopy. Ty se dají lehce dopátrat. Důležité ale je, abyste si před samotným oznámením pamatovali co nejvíce informací nebo měli provedenou zálohu komunikace.

” Seznamka pro majetné

Brouzдал jsem takhle večer z nudy na internetu a najednou vpravo dole vyskočilo nějaké okýnko, vypadalo to jako chat, a začala mi psát pěkná holka. Bylo tam doslova napsáno „Ahoj,

jsem z Prahy, nechceš se sejít?" Tak jsem jí chtěl odepsat, ale najednou se otevřela dvě okna a pak další dvě, ale pozavíral jsem to a narazil jsem na nějakou seznamku, kde bylo napsáno, že v mém okolí je dvanáct holek, které se chtějí se mnou seznámit.

Když jsem si chtěl nějakou prohlédnout, tak tam bylo docela dost fotek, ale když jsem klikl na miniaturu fotky ve spodním prádle, psalo mi to, že se mám zaregistrovat. Vyplnil jsem proto registraci, ale psalo to, že mám zadat číslo platební karty, že to stojí 1,99 dolaru. Tak jsem si spočítal, že by to mohlo být asi 45 korun, že to není tolik a když to nevyjde, tak to nebude tak bolet. Otevřela se mi ta polonahá fotka a já čekal, co bude dál. Nic se nedělo, tak jsem šel spát.

Na výpisu z banky mi byla opravdu stržena požadovaná částka, tak jsem to pustil z hlavy. Po čase jsem v internetovém bankovníctví něco hledal a nestačil jsem se divit. Ta částka se mi strhávala každý týden. Když jsem si to spočítal, tak jsem za svou hloupost zaplatil několik set korun.

RADA

Nezadávejte číslo své platební karty na stránky, které neznáte. Přečtěte si důkladně podmínky užívání dané služby. Při nejasnostech se nebojte zeptat přímo jejího provozovatele. Mnoho internetových služeb je provozováno mimo území ČR, legislativa týkající se provozu takových služeb může být značně odlišná od té naší. Interní podmínky mohou být uvedeny v jiném jazyce, než kterému rozumíte. V takových případech raději informace o platebních kartách nesdělujte. Po zjištění podezřelých plateb okamžitě kontaktujte svoji banku.

” Snadný výdělek

Na internetu jsem se dočetla, že existují stránky, kde si můžete vydělat nějaké peníze. Jsem učitelka, ve školství se moc neplatí a tak by se mi hodila každá koruna. Sháněla jsem proto víc informací, až jsem narazila na jednu cizí stránku, která měla několik tisíc online návštěvníků. Princip je jednoduchý. Pokud máte webkameru, zapnete ji, a když se budete někomu líbit, napíše vám, Může vás sledovat i více lidí. Vy si s nimi můžete psát nebo třeba dělat na webce to, co vám řekne. Ze začátku mi to přišlo divné, že já ty lidi nevidím, ale po čase jsem si zvykla. Protože to byla cizí služba, tak jsem se nebála, že by to viděl někdo od nás.

Taky jsem si všimla, že většina těch lidí chtěla, abych se svlékla. Vysloveně mě hecovali, abych si svlékla triko a podprsenku. Váhala jsem, jestli to mám udělat, protože jsem to nikdy nedělala, ale peníze jsem si vydělat chtěla. Přešla jsem proto do placeného režimu a napsala, že jestli chtějí vidět striptýz, musí se dohromady složit na sto dolarů. Ze začátku se nic nedělo, ale najednou jsem je skutečně měla. Spočítala jsem si, že když se takhle ukážu jednou denně, budu mít plat pomalu jak ředitelka ve firmě.

Takhle jsem to provozovala docela dlouho, měla jsem dokonce pravidelné návštěvníky a obdivovatele a dostala i nespočet nabídek na sex. To jsem ale vždycky odmítala, protože jsem si chtěla zachovat odstup, a i kdyby ten chlap dal milion, tak by mi to za to nestálo. Taky jsem si všimla, že

tak jako já chodí na tu službu stejní lidé, kteří se nabízejí a časem jsem se s nimi i skamarádila. Nebyli jsme si konkurencí, každá nabízela něco jiného. Jedna Ukrajinka mi poradila, že jestli si chci vydělat opravdu veliký balík peněz, mám ukazovat i něco jiného než striptýz. To už prý dneska nefrčí, že mám zkusit třeba hrátky se svým tělem a používat různé pomůcky.

Zkusila jsem to a dokonce jsem si udělala takový vlastní rekord – sledovalo mě přes čtyři sta lidí! Penízky se sypaly a já byla spokojená. Ranní vstávání do práce bylo ale těžší, protože většinu brigády jsem provozovala do čtyř do rána.

Jednoho dne jsem jako vždy přišla do své třídy, už ve dveřích jsem cítila, že něco není v pořádku, děti se mi různě posmívaly a bylo cítit napětí ve vzduchu. Zasedla jsem za stůl a otevřela třidnici. Málem se mi zastavilo srdce, když jsem v ní objevila svoje nahé fotografie. Vyběhla jsem za šíleného smíchu ze třídy a utekla ze školy. Musela jsem dát výpověď, informace se rozšířila velice rychle a já bych se hanbou propadla. Zajímalo by mě, jak to ti šestáci objevili!

RADA

I kdyby vám někdo stokrát řekl, že toto nikdo na internetu neobjeví, nevěřte mu. Digitální fotografie nebo video je velmi snadné kopírovat a rozmnožit. Umístěním na internet nebo pouhým zasláním někomu dalšímu ztrácíme jakoukoliv kontrolu nad dalším možným šířením. Chovejte se na internetu tak, jak byste se chovali v reálném životě.

” Falešný Ben

V rámci jedné reportáže pro Českou televizi jsem byl požádán, zda bych prakticky nepředvedl práci sociálních inženýrů a nenalákal pár lidí na schůzku. Úkol nebyl jednoduchý: měl jsem se vydávat za Bena Cristovao, zpěváka, který je charakteristický svým vzhledem. Zatímco já se sluníčku bráním a do posilovny nechodím, Ben má díky africkým kořenům a zálibě v posilování zcela opačné proporce. Výzvu jsem přijal, založil si na několika sítích jeho profil a vyplnil ho několika informacemi. Jakmile jsem si vytvořil „zázemí“, dal jsem si na seznamovací server inzerát, který hledal jménem Bena účinkující do jeho nového klipu.

Ozvalo se mi několik desítek lidí, ale pro náš pokus jsem si potřeboval vybrat pár konkrétních typů. Na natáčení klipu jsem tedy postupně nalákal nejen mladé lidi, ale i starší generaci. Nikoho jsem nemusel přemlouvat, naopak jsem musel většinu odmítnout. Kupodivu kontakt na můj profil nebo telefon nechtěl nikdo.

Natáčení se konalo v jedné pražské zapadlé hospůdce, kde se navíc šlo docela složitě do sklepůních prostorů a vchod nebyl dobře osvětlen. Před samotnými schůzkami jsme celý prostor osadili skrytými kamerami a mikrofony a čekali jsme. První setkání s potenciálním zájemcem o účinkování v klipu mělo proběhnout přesně v pět hodin odpoledne. Na minutu přesně do dveří vstoupila mladá dívka a u baru se rozhlížela. Pravý Ben tam samozřejmě nebyl a byla na ní znát lehká nervozita. Přistoupil jsem k ní a milým hlasem jsem jí oznámil, že se moc omlouvám, ale Ben dnes

nedorazí. Jsem jeho manažer a setkání z časových důvodů nestíhá. To ale nevádí, protože natáčení stále platí a nabídl jsem jí, že ji odvezu autem do studia. Bez váhání souhlasila a šla se mnou. Když jsem se jí později ptal, zda jí přišlo normální jít s cizím mužem do podzemních garáží, odvětila, že to bylo natolik reálné, že jí to divné nepřišlo.

Druhým zájemcem o setkání s Benem byl mladý muž, který, stejně jako předchozí dívka, přišel téměř přesně a stejně tak očima pátral po malé hospůdce, chvílku váhal a pak chtěl odejít. Rozběhl jsem se za ním a představil jsem se mu jako Benův manažer. Nabídl jsem mu pivo a pověděl jsem mu stejnou historku. Sdělil mi svoji obavu z toho, že si z něj někdo udělá legraci, a je rád, že to je celé pravda. Na moji nabídku odvozu autem kývl.

Režie byla spokojená, že se nám daří pozvané lidi přemluvit, nicméně chtěla natočit i pár vážnějších situací, mezi kterými byla i ta, že jedné dívce přiznám pravdu a nabídnu jí sex na místních záchodcích. Upřímně, bál jsem se jednak toho, jak tuto situaci zahrají, a také toho, jak bude dívka reagovat. Zcela reálně hrozilo, že bych mohl dostat pěstíkem po hlavě.

Dívka na moje přiznání, že jsem si na Bena jen hrál, a odůvodnění, že jsem ji záměrně vylákal na schůzku, reagovala mlčením. Evidentně byla v šoku a já pořád viděl režisérku, jak mi dává znamení, abych přitvrdil. Nabídl jsem jí tedy sex kousek za rohem a modlil jsem se, ať se mi nic nestane. K mému překvapení dívka na moji nabídku kývla. V této fázi vyprávění bych chtěl dodat, že k žádnému pokračování nedošlo, protože do něj vstoupila reportérka s kameramanem a ptali se překvapené dívky, proč na situaci kývla.

Mezi dalšími zájemci byla i mladá dívka, která si na schůzku vzala s sebou svoji maminku. Dívka jí o setkání řekla a maminka měla podezření, že to může být nějaká bouda. To se také potvrdilo, ale stejně jako u jednoho z předchozích zájemců, byla maminka ráda, že v hospůdce někdo čeká, i když to není Ben. Autem by samozřejmě také jela.

I když si myslím, že jsem v tipování i odhalování různých lidí na internetu opravdu dobrý, poslední host nás všechny překvapil. Starší paní zkusila svoje štěstí a chtěla se v klipu ukázat. Kdyby to nevyšlo, setkala by se alespoň s Benem. Po krátkém rozhovoru, který probíhal normálně, se mi svěřila, že na podobná setkání chodí dost často a že se na nich může potkat s různými lidmi, měl bych si prý dát příště pozor, až budu vodit někoho za nos.

Aby pozvaní lidé nebyli naštvaní, že jsem je v hospůdce čekal místo Bena já, pozval jsem ho, aby si s lidmi popovídal, udělal pár fotek a vysvětlil jim, co udělali špatně. Poslední dáma si sedla naproti Benovi a vyprávěla několik příběhů, které moc nedávaly smysl. Jeden z nich byl o tom, že je vdova, umřely jí děti, byla v Austrálii, kde se dostala do situace, že musela sníst svého manžela. Tato informace nás natolik vyděsila, že jsme to byli naopak my, kdo chtěl z místa rychle utéct. Paní ale pokračovala tím, že má rakovinu a brzy umře, ale ihned stočila řeč k Benovi s tím, že sice už lidi nejí, ale on se jí dost líbí. Pohled vyděšeného Bena nelze popsat.

Závěrem tohoto příběhu bych rád poznamenal, že se nikomu nic nestalo a všichni s natáčením i odovysláním souhlasili. Já jsem dostal lekci, že si mám dávat větší pozor, koho si zvu na svoje fiktivní schůzky.